

In herinneringen dwalen.

 nico-offerman.nl/in-herinneringen-dwalen

ThemeGrill

28 maart
2020

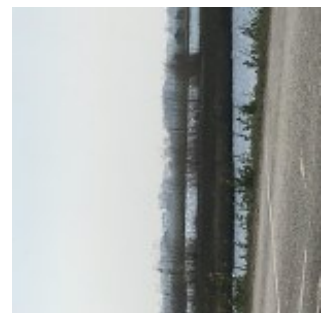
In herinneringen dwalen.

Stop maar een route in mijn navigatie en ik ga hem rijden.
Ik hoef niet zo nodig te weten waarheen, lekker verdwalen.
Zoals vandaag met zware tegenwind waar geen eind aan kwam.
Schuin achterstevoren zat ik op mijn fiets en bedacht 6 keer ik stap af.

Maar na drie keer dood te gaan besloot ik vol te houden,
ik wilde wel weten waar ik zou eindigen.
En verdwalen kon ik niet al had het veel weg van dwalen.

Zo kwam ik langs Ter Aar en bedacht ik dat ik hier vaak fietste
met mijn zoon,
we wisten nog niet overal de weg maar we kwamen altijd weer
thuis.

Nog zo'n herinnering ik fietste langs Amstelveen, ik zag de

bekende gebouwen,
hier hadden we veel plezier gehad en later veel verdriet, verdeeld over 40 jaren.
En kijk het Amsterdamse Bos, daar kon je vroeger nog een tent neerzetten
om na familiebezoek te blijven slapen, we hadden het niet breed.
Zo dwaalde mijn gedachte naar Amsterdam waar familie woont en woonde.
Van de Kinkerstraat tot de Kerk "de Duif", alles komt weer boven als je zo aan fietsen ben.

Thuis gekomen bedacht ik, dat is dus je hoofd leegfietsen!
Bij het opstarten van de computer zag ik dat men oude foto's op
Facebook plaatste,
ik zat gelijk weer in de herinnering stand en ging wat foto's
bekijken die ik kon plaatsen.
Een foto uit 1963 viel mij op, stoer als ik ben en was zat ik op
een grote brommer met mijn Pa
dat was een mooie tijd en een mooie herinnering.

***En zo ging ik verder, dwalend in herinnering maar verdwalen
kon ik niet.***